

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ

БЮЛЕТЕНЬ

Офіційний орган м. Олександрії та району.

Рік видання 2, ч. 67 (91).

Субота, 21 листопада

1942 р.

Ціна 1 крб.

Промова Фюрера в Мюнхені

(З а к і н ч е н н я)

При цьому показали наші вояки темні, які щодо свого гігантського розміру в історії лише раз трапляються. Що я зрештою не завжди так роблю, як цього власне хоче противник, для інших це неприсмно. Якщо ми не наступасмо, як цього сподівалися, на середньому відтинку лише біля Сталінграду, то тому, що я хотів дійти до Волги в даному місці, біля означеного міста. Що воно випадково має ім'я Сталіна, для нас це не має жадного значення.

Але там відрізуються комунікацію на 30 мільйонів тонн, в тому майже 9 мільйонів тонн транспорту нафти. Там спливають вся пшениця з могутніх теренів України та Кубані для транспорту на північ, а також великі кількості манганової руди. Там є гігантський перевізничний пункт, і ми його хотіли мати. І практично ми його вже маємо, бо боротьба йде лише ще в кількох малих місцях. Якщо ми не посилаємо туди більших сил, то тому, що я не хотів робити другого Вердена. Ми призначили туди лише цілком малі пробойові відділи.

При цьому час не грає ролі, але по Волзі вже не пропливає ні одно судно, і це є вирішного значення. Ми бачимо в цьому могутньому змаганні лише одну одну можливість, а власне можливість цілковитого успіху. Противники закинули мені також, чому ми так багато часу потребували під Севастополем. Тому, що ми також і там не хотіли робити гігантського масового кровопролиття. Але Севастопіль все таки вив в наші руки і ми будемо, дійм за діймом витривало осягати. Якщо тепер противник робить зі своєї сторони приготування, щоби заатакувати, не вірте лише, що я його хочу випередити. Він може спокійно наступати, він при тому скривавиться, і опісля ми все належно уладнали. В кожному разі не стоїть москаль перед Піренейми, чи перед Севільєю.

Це ті самі віддалі, щодо Тереку. Якщо де інакше говориться: це взагалі помилка, що німці пішли на Піреней або на Нарвік, або це що вони пішли тепер на Сталінград, це капітальна стратегічна помилка. Зрештою, заждемо. Вже тепер бачимо, чи це дійсно була велика помилка, що ми зайняли Україну, здобули для себе таємні склади манганової руди, далі Кубанщину, найбільший збіжжєвий елеватор світу, далі найбільші нафтоочисні заводи, що ми здобули хоча навіть спинену продукцію 10 мільйонів тонн і відрізували транс-

порт 7—9 мільйонів тонн нафти по Волзі.

Якщо мені противники хочуть щось вмовити, то я можу сказати: ще ніколи я не робив моїх стратегічних планів згідно з члїмись міркуваннями. В кожному разі англїйців викинено з Франції, хоча вони заявляли були, що вони мали там мільйон військ. І як близько були вони тоді до наших границь, а де вони тепер. І якщо вони сьогодні говорять, що вони посунулися наперед в пустині, що ж, вони вже кілька разів посувалися наперед і опісля знов відступали. Вирішним в цій війні є те, хто завдасть остаточний удар. А не будемо ми.

Також так само є з продукцією. Вони, мовляв, продукують все багато дешевше і передусім краще, як ми. Але я можу запевнити, що також наші конструктори не сплять. Зимою в 1939-40 р. Черчїль заявив, що з загрозою підводних човнів остаточно покінчено. Він нищив щоденно більше підводних човнів, ані ж ми їх взагалі мали. Фактично, однак, він їх не нищив. Ми затопили тепер понад 20 мільйонів рбт. корабельного тоннажу, це далеко більше, як у світовій війні. Число наших підводних човнів перевищує значно число човнів під час світової війни. І ми будемо ще дальшу все кращу зброю.

Якщо ті панове говорять, що вони, мовляв, мають нову зброю, то вони не знають, чи ми не маємо вже віддавна це кращої. Ми маємо, мовляв, гірших вояків і гіршу організацію. Але все таки ми осягали успіх за успіхом і зрозуміло, що в такому змаганні нові успіхи не приходять щотижня. Вирішним є, що поволі здобується позиції, які мусять перемогти противника, і що ті позиції також затримуються. І вірте, що в те, що ми вже размаємо, не ввійде ніхто інший. Зрештою, ця війна поширилася.

До наших союзників, італїянців, румунів, мадарів та фїнляндців і всіх інших європейських народів, словаків, хорватів, еспанців, які дають частинно добровольців, до цього добровольців з північних країв, долучилася тепер дійсна світова потуга, яка зрештою, мовляв, також терпить весь час поразку. Від моменту приступлення Японії до війни має вона, мовляв, лише неуспіхи. Однак, коли зємувати разом помилки, тоді рїшуче щось виходить. Японці власне забрали американця 98 проц. продукції гуми, до цього найбільшу в світі продукцію цинку, величезну продукцію нафти та величезні нафтові джерела.

Я дивлюся сьогодні з великою певністю в будучність; після того, як ми витримали минулу зиму, якої не можна було тоді пізнати в цілій П жакливій загрозі. Тоді де-не-де багатьох, навіть провідних та думаючих людей, гнітила згадка про долю Наполеона в 1812 році. А зима 1812 року була точно на 50 проц. така холодна, як зима минулого року, яку ми за собою маємо. В цьому році ми пригтовані інакше. Байдуже, де не стояли б фронти, ми будемо завжди відбивати удари, будемо наступати. Я не сумніваюся ані на секунду, що нашим прапорам вкінці суджений буде успіх.

Якщо сьогодні Рузвельт проводить свій наступ на Північну Африку, зазначаючи, що він мусить її обороняти перед Німеччиною та Італїєю, то ми не потребуємо навіть говорити про цю забрїхану фразу. Рузвельт — це без сумніву головний бандит, який проти нас стоїть. Але вирішне і останнє слово скаже напевно не пан Рузвельт. Ми будемо, як завжди, ґрунтовно підготовляти всі наші удари.

Крім цього, маю тверде переконання, що за проводом та армією стоїть передусім німецька вітчизна, а за мною спеціально ціла Націонал-Соціалістична Робітничка Партія, як заприсяжена спільнота. Серед війни творимо ми народну армію, якої ще світ ніколи не бачив. Але вдома працює цілий народ. Сьогодні німецький робітник знає, що він кує зброю своїх товаришів на фронті. Це, що тут доконують чоловіки та жінки, є велетенське. Ми перетриваємо цю війну також під оглядом матеріальним, власне тепер, коли ми здобули дальші терени з сировиною. Коли прийде слїдуючий рік, тоді побачимо як слїд овочі цієї праці. Також партія виявила при цьому свою велетенську вартість.

Багато героїських членів партії перебувають на здобутих теренах та організують зі зменькою людей ці землі для нашого господарства та нашого прохарчування і в дальшому понятті фактично також для прохарчування цілої Європи. Є це, зазначив Фюрер, війна, яку ведеться для цілої Європи. Тому нічого дивного, що знайшлося так багато добровольців, від Півночі аж на Південь, які частинно як самостійні одиниці та як континенти включено в найбільш могутній фронт історії світу. Тому, отаке, нашим непорухним рішенням є, що будучий мир буде дійсно миром для Європи, і тому подбасмо ми про те, щоб в будучому матеріальні цінності Європи від-

дати на користь європейським народам, а не якісь малій міжнародній фїнансовій кліці.

Є певним, що Європа вийде з цієї війни здоровша під оглядом господарським, як перед тим. Ми віримо тому, що також назовні ця війна закінчиться упадком панування золота і упадком цілого товариства, яке поносить вину за цю війну. Фюрер пригадав опісля ще раз промісію, яку сповнила Націонал-Соціалістична Німецька Робітничка Партія внутрі, і висловив всім старим співборцям подяку за їхню вірність. Він закликав їх вірити з найбільшим фанатизмом також в перемогу та остаточний успіх у великій вирішній боротьбі, яку Німеччина мусить тепер провадити.

Я ніколи, продовжував Фюрер, не вимагав більше від німецьких вояків, чим я сам готовий був виконати, і не ждав від німецького народу більше праці, чим я сам доконав. Моя праця є долею Райху. Як-

що противники думають, що можуть нас обманити, то вони помиляються. Надїде година, і тоді я відповім ударом. а тоді горе їм. По тамтїй стороні ще відчувають, що німецька винахідливість не спала, і тоді отримують противники відповідь, що аж онїмують та оглухнуть.

Я вже раніше мусив кілька разів говорити цим людям, що коли я довгий час не говорю, роблю це не тому, що може я втратив голос, а тому, що говорити вважаю недоцїлним. Також сьогодні є так само. Сьогодні говорить фронт. Все інше є лише змагання слів. Я буду лише в дуже цікавих випадках забирати слово, бо це, що говорить фронт, є дуже виразною і такою одинокою в своїй мові. Я не говорю також з паном Рузвельтом. Я сьогодні промовляю при допомозі інструменту, який виключно тепер може говорити, а цей інструмент говорить голосно і досить виразно.

На фронтах

У західній частині Кавказу під час місцевих наступальних дій взято приступом палївні гірські позиції та велике число бойових споруд. Бойові літаки бомбили місто та порт Туансе. На відтинку Терек відбито сильні наступи, знищивши багато ворожих панперників. Німецькі моторизовані частини знищили у Калмицьких степах одну ворожу опорну базу та захопили полонених та добили.

На південь від Сталінграду місцеві наступи більшовиків знаходяться під вогнем румунських частин. У Сталінграді наступальні частини у впертих боях зайняли інші блоки домів. Відбито ворожі протинаступи та розбито готові позиції загальним вогнем зенїтної та військової артилерії та стрїмкоспадними літаками.

На Донському фронті німецькі та союзні частини відбили місцеві наступи ворога і у противпаді відкинули його на його вихідні позиції. Німецькі та румунські повітряні воєнні сили під час дня та ночі налітали на сконцентровання ворожих військ. На середньому відтинку фронту наступальні частини знищили певне число бойових становив.

Авіація продовжувала свої тяжкі наступи на запільні округи ворога. На південь від Ільменського озера та на Волхівському фронті наступи ворога зїїшли нанівель. За час від 1. до 10. листопада втратили

совсти 282 літаки, з них 218 у повітряних боях, 33 через зенїтну артилерію авіації і 11 через з'єднання війська. Решту знищено на землі.

У Мармаріці дня 13 листопада ворог із неменшою силою заатакував на цілій ширині фронту. Німецько-італїйські частини, знищивши всі військові об'єкти, планомірно очищували Тобрук. Бойові літаки бомбили британські колони на полісі Гальфай.

На водяних просторах Бужї бойові літаки затопили один торговельний корабель в 6000 рбт. Кілька разів поцілено два ворожі крейсери та п'ять великих транспортів. Правдоподїбно затоплено також один крейсер.

Німецькі підводні човни у наступі на американсько-британські десантні воєнні сили у Північній Африці та під час боротьби в Атлантику знов завдали надзвичайно великих втрат воєнному та транспортному флоту ворога. У Льодовому морі, в Північному Атлантику, біля Канадського побережжя, у Каратбському морі, біля Капфердїйського острова, у Гвінейській затоці та на північних водяних просторах Канштадту вони затопили, із забезпечених конвоїв та поодинокі пливучих кораблів, 20 кораблів разом тоннажністю 119000 рбт., а також один винищувач. Два інші човни торпедовано.

Друга збірка на воєнну зимову допомогу перевершила минулорічну на 40.76 проц.

БЕРЛІН.— Переведена 24 та 25 жовтня друга збірка на вулицях Райху на Восну Зимову Допомогу 1942-43 р. дала у побіжному наслідку 42,377.614.40 РМ. Під час минулорічної збірки було зібрано 30.106.325.13 РМ. Отже різниця виносить 12.271.289.27 РМ, цебто 40.76 проц.

Як Райхміністр Др. Гебельс у своєму рахунковому звіті з нагоди відкриття Восної Зимової Допомоги 1942-43 р. заявив у Берлінській Спортивній Палаті, також цей блискучий наслідок є «безприкладним соціальним голосуванням нашого народу, який виявляє знову свою сильну волю спільноти».

Немає причини до оптимізму

СТОКГОЛЬМ.— Як довідусмося з повідомлень шведських кореспондентів, між американським морським міністром Ноксом і частиною американської преси прийшло до гострого непорозуміння. Морський міністр Нокс використав нагоду після закінчення виборів, щоб енергійно заперечити опубліковані його власним міністерством оптимістичні повідомлення про боротьбу на Тихому океані. На одній пресовій конференції сказав Нокс, між іншим, таке: «Я побоююся, що деяка частина преси передала враження сильно перебільшеного і нічим необоснованого оптимізму. Цього треба жаліти. Ця тенденція, щоб представляти поло-

ження дуже оптимістично, не має жадних основ. Немає жадної причини до оптимізму. Навпаки, на порозі стоїть тяжка, жорстока і завзята боротьба. Зрештою рунда вже минула. Ми докладно знаємо, що японський флот надзвичайно великий і він не думає піддаватися, так як це можна було б думати на підставі повідомлень деяких американських часописів. Було б дуже небезпечно уявляти собі тепер, що бій за Соломонові острови, до певної міри за панування на південно-східному Тихому океані, вже виграно. Я в жадному разі не хочу збуджувати надій, яких не можна буде здійснити».

Починається перша частинна зворотна виплата записаних рублів

РІВНЕ.— Райхскомісар для України повідомляє в своєму першому повідомленні до третього розпорядження про переведення розпорядження про валюту в Райхскомісаріаті України, що—як це недавно тому оголошено—від 1 грудня 1942 р. розпочинається перша частинна зворотна виплата записаних на банкомовому конті під час виміни рублів.

час зворотної виплати дальших сум буде пізніше повідомлено. Довідки здачі до висоти 150 рублів треба здавати до тієї установи, де своєчасно здавалося також советські рублі. Ці установи зберуть всі довідки здачі, перешлють їх до Центрального Емісійного Банку та в найкоротшому часі виплатять поодиноким прохачам їхню вартість в карбованцях.

Тому, що передусім бідніше населення повинне знову отримати назад свої заощаджені гроші, виплатиться 1.12.1942 р. назад готівкою в карбованцях до висоти 150 рублів гроші на зелені довідки здачі. Про

Тому, що ніяким речинцем не обмежено часу доручення довідок здачі, піхто не потребує боятися, що він не отримає своїх грошей, коли не зложить довідки здачі зараз таки в перших днях.

Праця німецьких сестер Червоного Хреста на Сході

РІВНЕ.— Вона є фіалкою, яка тихо та скромно процвітає в затишку. Далеко від метушливого та пульсуючого людського життя, як фіалка, працює також сестра Німецького Червоного Хреста на Сході. Ця діяльність основана на повній самопосвяті любові для добра людей. Ця жертвенна праця вимагає від німецької сестри милосердя найбільших зусиль.

докласти також свою цеглинку до Фюрерового діла відбудови. Це є ціла скала чоловічоловства, жіночого відчуття, материнської опіки, всеобіймаючий доказ щирого та правдивого прив'язання до свого народу, прив'язання, що в безкорисній відданості проявляється тут десь в німецькому лазареті на Сході. Як день, так ніч німецька сестра невтомно перебуває на своєму становищі: ввічлива, завжди готова до помочі, передбачлива, бадьора, потішаюча та весела. Сестра Німецького Червоного Хреста на Сході це є та скромна «фіалка» у великому вінку об'єднуючих наряд організації народної спільноти, що їх безперечно скоріше всіх інших народів має Великонімецький Райх.

Станувши на службу великому ділу, вона зовсім ізолювала своє «я». Це є частинка того чинного соціалізму, за який ми всі змагасмося, але не завжди досягаємо в такій досконалій формі. Довгий і важкий є робочий день сестри Німецького Червоного Хреста, яка покинула свою батьківщину, щоби своєю безкорисною відданістю

двері нагло розчинилися. В хату вдерся страшний лемент жінок, прокльони, голосіння дівчорі. На порозі стояв сільський міліціонер, —Ти ще не зібрався? Саботуєш наказ Сталіна? Диви, Ох-

Рік напруженої праці

КИЇВ.— Мичув рік, як після вигнання з міста більшовиків відновив свою роботу Київський дріжджевий завод. Він один з перших підприємств відновив нормальну роботу після військових дій. Уже 13 листопада минулого року випущено готову продукцію. В цей час дріжджі були дуже необхідні для пекарень і кухонь військових частин та печення хліба для цивільного населення, що вже налагоджувалося в місті. Швидко відновлення виробництва дріжджів треба завдячувати насамперед енергійній й невтомній роботі головного інженера і директора заводу Рудольфа Регаме. Він, ризикуючи життям, перешкодив більшовикам зруйнувати устаткування та знищити запаси сировини. І ось тоді, коли здавалося, що у місті замгло всяке виробниче життя, на дріжджевому заводі задимів димар. Тут до праці стали майстри, які у нових умовах з завяттям почали працювати на користь визволеного народу.

Зреалізовано продукцію, покрито всі непродуктивні витрати й підприємство почало давати прибуток. Зменшено наполовину собівартість дріжджів. Тепер, працюючи за певним планом, завод задовольняє своїми виробами у першу чергу військові частини та пекарні Києва. Значну частину дріжджів відпускається для постачання сел та у торговельну сітку міста для розподілу за картками населенню. Чітко й безперерійно працює завод. Дирекція його, очолювана інж. Регаме, дбає не тільки за те, щоб безперерійно випускати продукцію, а й за поширення виробничих можливостей. Зусиллями виробничого персоналу відремонтовано артезіанську свердловину, в наслідок чого завод дістав власну дешеву воду. Нещодавно урухомлено збудовану тут ултку спиртову колону. При допомозі цієї колони, з відходів виробництва, які раніше викидалися, тепер виробляється неочищений спирт. Цим спартом постачається оптовий завод, що розташований всього через одну садибу.

Рік напруженої праці—с роком щоденних виробничих успіхів. Уже по кількох місяцях

Нові контори службової пошти

РІВНЕ.— Генералкомісар пошти України оголошує, що організовано нові контори служ-

бової пошти в Гальбштадті, Кобиляках, Лохвиці, Павлограді і Пирятині.

Прокляття

РІВНЕ.— Страшна звістка несподівано, як нічний вбивця, вдерлася в кожну хату цього нещасного села.

—Переселяють!
—Боже наш, милосердний!
—Як же так, людоньки?

...Охрим сів край столу і звисив долу порепані мозолясті руки. Дружина припала головою до припічка і ридала на тушко і надривно, дряпаючи нігтями обличчя. Діти з острахом мовчки дивилися на матір. Вони не зрозуміли того, що сталося. Знали тільки, що все село переселяють у якийсь далекий Сибір, і їх бентежила думка про діда, який уже два роки не сходив з ліжка. Як же поїде він? А може лишиться тут, самотній? Хто ж тоді вирізуватиме такі чудові сопілки, хто розповідатиме манливі і страшні казки, хто співатиме старі козацькі пісні?

А старий, лежачи горілиць, щось шепотів млявими губами і дивився скорботними очима в закурену стелю. Про що він думав, цей патріарх родини, цей самотній історіограф козацької слави? Бог його знає. Може й нічого не думав. Може думки спаралізувала жахна звістка...

Двері нагло розчинилися. В хату вдерся страшний лемент жінок, прокльони, голосіння дівчорі. На порозі стояв сільський міліціонер,

рине, як би тобі не довелося побувати в НКВД! Ну!

Охрим мовчки підвівся з лавки.

—А ти... ти теж... переселяєшся?—глухо запитав.

—До першої ж станції,—загоготався міліціонер.

—Вийди поки з хати. Не глузуй. Ми... зараз.

Міліціонер вийшов. За ним один по одному почали виходити всі. Так, як стояли. Без речей, в самих сорочках, діти босі...

...Дід лишився на самоті. Він чув, як зацьвохкали батоги. Лемент віддався в затиш зовсім. Під припічком завогтузилася сдіна вурка, збентежена незвичною тишею. Вона поволі, обережно вийшла на середину хати і, наслідившись, почала дзьобати земляну долівку.

Десь загавкав самотній пес, кукурікнув півень. Дід лежав і думав. Все пішло прахом після клятого 1920 року, коли червоні терористи окопилися на Україні. Кожного року ставало все гірше і гірше. Почалася ота гомонська колективізація.

Людей примусом заганяли в колгоспи, відбирали коней, реманент, збіжжя, землю. Селянин перестав бути господарем своєї землі—отого вгорьованого, потім і кров'ю политого клацтя. Страшна потвора—Сталін нависла над Україною, навуком присмокталася до неї.

...Син з дружиною ніяк не могли вибитися зі злиднів. Ді-

Солом'яний капелюх приніс на Воєнну Зимову Допомогу— 78.60 РМ.

МИКОЛАЇВ.— Майже щоденно проїжджають сільськогосподарські керівники через широкі області, які вони адмініструють. Під час своєї поїздки через округу Блавель вступив один сільськогосподарський керівник до виноградника в селі, в якому мешкають приналежні до німецького народу, де якраз збирали виноград.

Він відкупив за 1 РМ від однієї робітничі П великий солом'яний капелюх, широкий на 45 см. Ввечері під час свята дожинок в Блавні поставлено цей великий солом'яний капелюх на «американську ліцитацію». Остаточну ціну сказав підстаршина групи Штральо. 78.60 РМ приніс цей солом'яний капелюх на Восну Зимову Допомогу.

Телефонне сполучення з Райхом

РІВНЕ.— Згідно повідомлення Генералкомісара пошти України, на службовому телефоні припускаються на майбутнє місячні і тижневі розмови з Райхом і Райхскомісаріатом Остланд, а також екстрені приватні розмови.

ти голодували постійно. А колгоспні гамазеї вщерть набиті добірним, ядровим зерном...

А тепер усе село вивозять у далекий Сибір, в незнані, пустельні землі, відривають від рідної землі, відривають від рідної землі—України. Вивозять всі 220 дворів за те, що половина села не хотіла колективізуватися. А перед тим понад 100 вращих парубків і розумних стариків по черзі згноїли в тюрмах НКВД, заморозили на смерть у каторжі.

—Прокляття Сталіну!...

... Старий кречучи мацає під подушкою, витягає з під неї довгий червоний пояс (пам'ять від прадіда-козака), стогнучи закріплює на бильцях ліжка один кінець і починає сповзати на підлогу. Минали години. Сантиметр за сантиметром наближав до себе землю немощий старець. Наблизив...

Другого дня міліціонер вбіг у хату і остовнів.

Дід повисів на широкому козацькому поясі, дід, що два роки не злавив з ліжка, щоб жити, а тепер зліз з нього, щоб вмерти.

Це було тисяча дев'ятьсот... проклятого року у селі Шумському, на Житомирщині...

Юр. Гриненко

ДРУК І ВИДАВНИЦТВО: Друкарня і редакція, Олександрія, Управська, 57. Завдрукарнею К. Юрченко. Відповідальний редактор О. фон-Зорг. Тепер діє преїскурант № 1.